

отъ царския палатъ“. „Що ти даде царьтъ?“ — „Буца злато колко конска глава“ — „Кждѣ е то?“ — „Промѣннихъ го за конь.“ — „Кждѣ ти е коньтъ?“ — „Премѣннихъ го за волъ.“ — „Дай ми волътъ, а ти земи най-добрия овенъ“.

Избралъ си старикътъ най-добрия овенъ, по-благодарилъ и тръгналъ. Върви си той, върви, а насрѣща му свинарь, свине пасе. „Добъръ день ти дѣдо, отъ кждѣ така?“ — „Отъ града, ида право отъ царския палатъ“... — „Що ти даде царьтъ?“ — „Буца злато колко конска глава“. — „Кждѣ е тя?“ — „Дадохъ я за конь“ — „Кждѣ ти коньтъ?“ — „Дадохъ го за волъ“. — „Кждѣ ти волътъ?“ — „Дадохъ го за овца“... „Дай на менъ овцата, а ти вземи най-добрата свиня“.

Избралъ селянинътъ най-добрата свиня и тръгналъ. Върви си той върви, а насрѣща му бакалинъ съ голѣма кутия на гърба. „Добъръ день ти дѣдо, отъ кждѣ така?“ — „Отъ града ида, право отъ царския палатъ“. — „Що ти даде царьтъ?“ — „Буца злато колко конска глава“. — „Кждѣ е тя?“ — „Дадохъ я за конь“. — „Кждѣ ти коньтъ?“ — „Дадохъ го за волъ“. — „Кждѣ ти волътъ?“ — „Дадохъ го за овца“. — „Кждѣ ти овцага?“ — „Дадохъ я за свиня.“ — „Дай на мене свинята, да ти дамъ най-хубавата игла!“

Избралъ селянинътъ най-хубавата игла и тръгналъ. Вървѣлъ вървѣлъ, стигналъ дома, миналъ прѣзъ плета, изгубилъ иглата.

Изкочила насрѣща бабичката му.

— Охъ, старчето ми, кждѣ се изгуби? Какъ бѣше ми жалъ за тебе! Кждѣ ходи, кждѣ се губи? До царя стига ли?“ — „Стигахъ“. — „Що